



Въ България презъ 1929 година сж излизали 387 списания на български езикъ, 3 на руски, 5 на френски, 2 на есперанто, 1 на английски, 1 на турски, 2 на нѣмски. Вестници — 387.

Кино въ затвора. Мисълта да постави кинематографъ за затворниците текнала най-напредъ въ главата на директора въ голѣмия Ню-йоркски затворъ. Първото кинопредставление било дадено въ тъмничната църква. Разпоредители въ театъра били въоръженитѣ отъ глава до пети стражари, които давали команда, какъ да се нареждатъ престѣпниците, между които едно отъ най-хубавитѣ мѣста било отредено на единъ голѣмъ бандитъ, осъденъ на 10 години за ограбване на банка. Затворниците отпърво вдигали голѣмъ шумъ, но щомъ свѣтнало платното, настѣпила мъртва тишина. Давали забавна картина, която изобразявала катастрофа на влакъ, следъ това дали весела комедия — и двата номера били посрещнати възторжено.

Първото представление дало отлични резултати по отношение дисциплината въ затвора. Броятъ на престѣпниците, които имали поведение добъръ (само такива пускали въ киното), почналь бързо да расте. Скоро числото на престѣпниците съ добро поведение толкова много порастнало, че дирекцията на затвора била принудена да дава по две представления едно следъ друго. Затворниците се стремили да получатъ добро поведение, за да иматъ възможность да посещаватъ кинотеатра.

Сега въ тоя затворъ е поставенъ говорящъ филмъ. Затворниците, които прекарватъ дни и нощи въ усамотенитѣ си килии и въ пълно мълчание, съ увлѣчение слушатъ звуковитѣ филми и сж готови да слушатъ единъ и сѣщи филмъ по нѣколко пѣти.

Мнозина голѣми търговци даватъ своитѣ нови филми